

LIBRARY
DEC 28 1984
STATE HISTORICAL SOCIETY
OF WISCONSIN
MADISON, WI 53706

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRASTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: [312] 842-7325

VOLUME LXIV Nr. 25

KETVIRTADIENIS GRUODŽIO [DECEMBER] 20, 1984

KAINA 25 c.

KASDIEN

DABAR IRGI, BET KITAIP GALIMA EITI LAŽYBŲ NEJAUGI PAMIRŠO! "AKIRAČIŲ" BENDRADARBIS

Savo laiku religiniai fanatikai gaudydavo "raganas" — laisviau galvojančius. Arba ateistai būdavo apšaukiami eretikais, bažnyčios paskatinti fanatikai bijodavo prie jų dasilytėti. Netgi ir žiūrėti į juos, deginti eretikus ant laužų buvo įstatymas. Nūdien darosi beveik tas pats, tik gal atsargiau, švelniau.

Paimkime tokį dalykėlį kaip ginčus dėl abortų. Katalikų bažnyčia griežtai nusistačiusi prieš abortus, drauge su ja ir religiniai fanatikai. Sveikiau galvojantys žmonės už abortų legalizavimą.

Netoli Washington, D. C., antiabortininkai fanatikai prieš kurį laiką bombomis apmėtė abortų operacijoms kliniką. Demonstracijoje prieš abortus netgi buvo areštuotas kunigas.

Ar tai ne tas pats savo rūšies "raganų" gaudymas bei "kova" su eretikais?

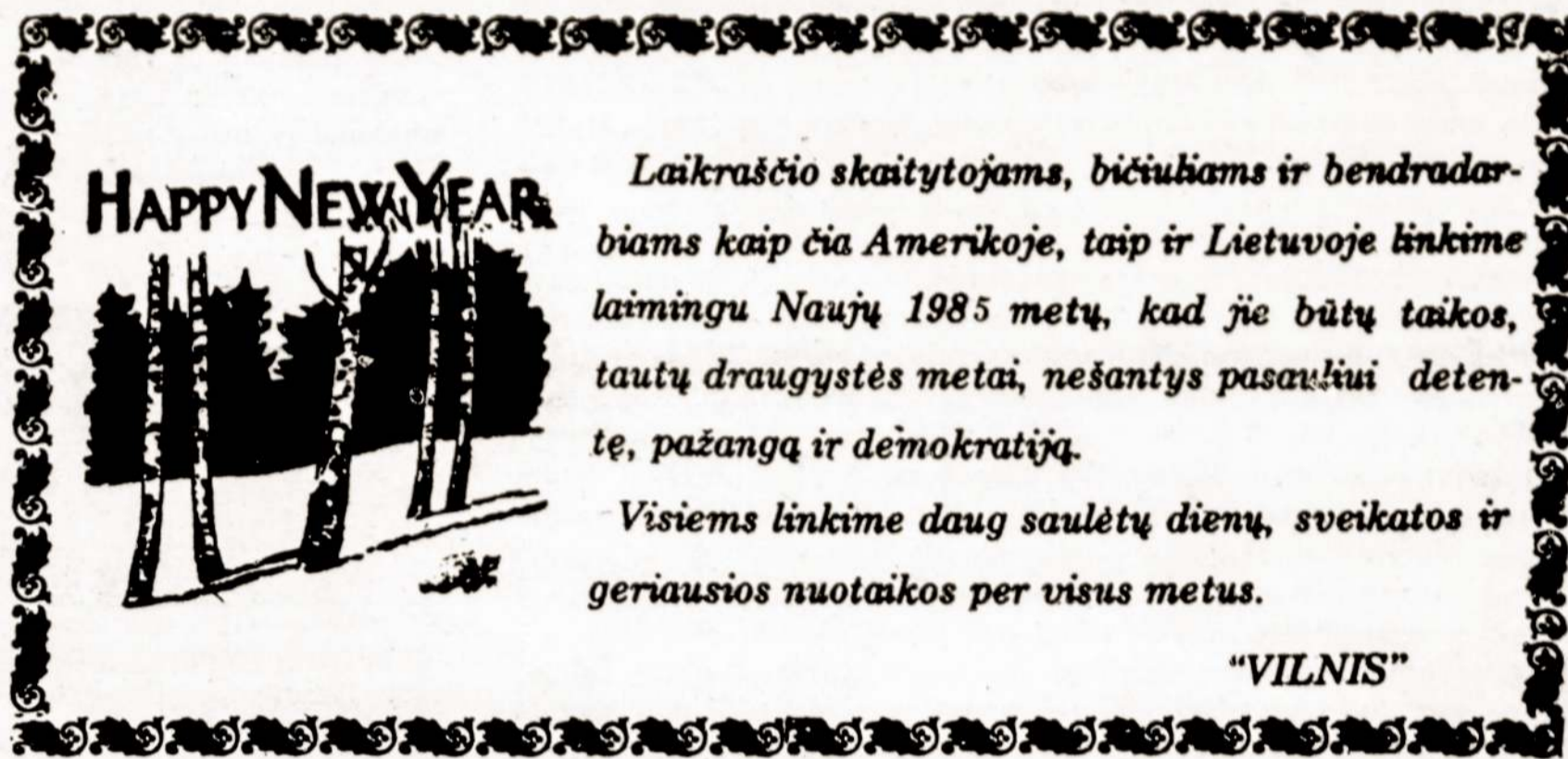
Kitais metais tenka laukti Amerikoje dar didesnio klasių kovos paastrėjimo. Pasibaigia darbo kontraktai Chrysler darbininkų, General Electric, Westinghouse, Exxon, J. P. Stevens, Goodyear, tekstilės pramonėje daugelio fabrikų ir t. t.

Nėra abejonės, kad geruoju nebus lengva susitarti, kai kompanijų ir fabrikų savininkai darbininkams skūpūs kaip sausos kempinės vandens lašo. Nori ar nenori, darbininkams daug kur teks streikuoti, grumtis už pragyvenimą, už didesnes algas.

Sausio pirmomis dienomis sekretorius George P. Shultz vyks į Ženevą pasitarti su Tarybų Sąjungos užsienio reikalų ministru Andrei A. Gromyka dėl priėjusių liepto galą Amerikos ir TSRS savitarpio santykių. Gerai būtų, kad susitartų siekti taikaus sugyvenimo, bet vargu ar kas iš to išeis.

Galima eiti lažybų, kol prez. Reagano administracija nepakeis užsienio politikos kurso taikos kryptimi, Nixono ir Fordo prezidentavimo metais buvusi "detentė" negrįš. Taikiam sugyvenimui reikia respektuoti partneris, o Washingtono užsienio politika yra diktuoti.

Šių metų pabaigoje, kaip žinia, JAV išstoja iš Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos UNESCO. Washingtono pretekstas išstoti yra tas, kad UNESCO organizacija reikalauja uždrausti masinei informacijai karinę ir rasistinę propagandą. Masinės informacijos savininkai liarmuoja, kad tai būtų darymas spaudos laisvės.

Brazilijos kumečiams — žemės!

"Aš norėčiau gyventi žmoniškame pasaulyje, kiekvienas būtų aprūpintas maistu, darbu, kur būtų gerbiamas žmogaus orumas".

Šie žodžiai išryškina Brazilijos rašytojo Žoržo Amadu. Tačiau jie niekas daugiau, o tik svajonė. Brazilijoje kas pusantros minutės miršta vaikas. Miršta nuo bado ir išsekimo. Kai kurie buržuaziniai mokslininkai dėl to bėda verčia gaivalinėms nelaimėms — sausras, potvyniams. Taip, jie Brazilijoje dažni. Tačiau svarbiausia priežastis kita — socialinė neteisybė.

Brazilijos šiaurės rytai, kur gyvena 35 milijonai žmonių, vadinami sertanu. Iš čia paplito priežodis: "Alkanas kaip sertano gyventojas". Mokslininkai apskaičiavo, kad per keturis pastaruosius amžius šie rajonai 74 kartus patyrė didžiules sausras, todėl neretai sertaną vadinama ir "sausros poligonu". Kaip praneša Ispanijos informacijų agentūra iš Rio de Janeiro, per sausrą

Atrodo, kad Washingtonas ir masinės spaudos savininkai sąmoningai ar nesąmoningai "pamiršo", jog po II Pasaulinio karo susitarimų mintis buvo išvien kovoti prieš nacizmą ir karą.

Matyt snobas, kažin koks Kazys Almenas "Akiračiuos" rašo, kad mums dėl negrų "reikėjo užmūryti Vilnies redakcijos langus". Jeigu "Akiračių" redaktorai neperskaite jo rankraštį talpino į laikraštį, yra dovanotina. Bet jeigu perskaite talpino, tai ir jie netoli nuo jo mesti...

Visa Amerikos pažangioji lietuvių visuomenė, netgi labai daug apskaičiusių naujųjų ateivių ir naujieniečių, taip pat šimtai Lietuvoje kultūrininkų bei plunksnos darbuotojų žino, kad reikėjo užmūryti "Vilnies" redakcijos langus ne nuo negrų, o nuo dypukų a la reorgų.

Sąmoningas ar nesąmoningas toks "Akiračių" redaktorių žioplumas jiems garbės nedaro, o ypač, kai jie save laiko išsprusiais inteligentais. S. J. Jokubka

mečius nuo 1979 metų Brazilijos šiaurės rytuose nuo troškulio ir bado žuvo 3,5 milijono žmonių. Sausra sunaikino didžiulę dalį žemės ūkio kultūrų pasėlių, masiškai krito gyvuliai. Daugelyje valstijų buvo paskelbta nepaprastoji padėtis.

Neseniai praėjus lietums, sertanas kiek atgijo. Tačiau nesibaigė kumečių ir mažžemių valstiečių bėdos.

Žemės ūkio darbuotojų nacionalinės konfederacijos duomenimis, dabar Brazilijoje apie 10 milijonų valstiečių šeimų neturi žemės. Beveik visi jie — kumečiai, už skatikus lieja prakaitą pas dvarininkus. Vasarą Peruibio mieste įvyko pirmasis San Paulo valstijos bežemių valstiečių suvažiavimas. Delegatai pabrėžė, kad būtina demokratinė ir teisinga agrarinė reforma — žemę išdalyti tiems, kurie ją dirba.

Brazilijos vyriausybė paruošė ketletą žemės ūkio pertvarkymo programų. Viena jų — įsisavinti Brazilijos plėšinius — "seradą". Tam milžiniška žemės juosta (nuo dviejų iki trijų tūkstančių kilometrų), kuri tęsiasi nuo šiaurės rytų per centrinis šalies rajonus iki pietinių valstijų. Plėšiniai užima maždaug penktadalį visos Brazilijos teritorijos. Mokslininkai priėjo išvados: trečdalį plėšinių galima panaudoti žemės ūkio gamybai — auginti kviečius, sojas, kukurūzus, ryžius, daržoves, vaisius.

Brazilijos valdžia numatė paruošti sausringų šiaurės rytų žemių įsisavinimo programą. Jos esmė — išplėsti maisto kultūrų pasėlius. Šiam projektui realizuoti išskirta 450 milijonų kruzeirų (daugiau kaip milijonas dolerių). Pagal šią programą paruoštas Gajaso valstijos plačios zonos vystymo planas. Ten, 45 milijonų hektarų teritorijoje, numatoma įkurti naujus valstiečių ūkius ir žemės ūkio produkcijos perdavimo įmones.

Paruošta ir kitų projektų. Tačiau dauguma jų lieka popieriuje. Kodėl? Todėl, kad juos įgyvendinant bus pažeisti gana įtakingos Brazili-

jos dvarininkų klasės interesai. Jie valdo didžiąją dalį dirbamos žemės (Brazilijoje beveik 70 procentų derlingos žemės priklauso dvarininkams, kapitalistams ir užsienio monopolijoms).

Brazilijos valstiečiai kyla į kovą dėl savo teisių. Žemės ūkio darbuotojų nacionalinei konfederacijai raginant, visose šalies valstijose šiemet rengiamos masinės manifestacijos. Judėjimui pritaria opozicinės politinės partijos, profsąjungos ir visuomeninės organizacijos. Kampanijos šūkis — "Žemę tiems, kurie ją dirba!"

Judėjimas už demokratinę žemės reformą sukėlė baisų dvarininkų įniršį. Jie griebiasi teroro prieš valstiečius ir jų lyderius. Dvarininkų samdiniai vien per pastaruosius mėnesius nužudė kelias dešimtis žmonių. Nuo jų kulkos žuvo šiaurės rytų Alagva Grandžio municipaliteto kaimo darbuotojų profsąjungos pirmininkė, keturių vaikų motina, 40-metė Margarida Alves. Nuo samdinių rankos krito įžymus valstiečių vadas Arlinbas di Lima Gomis. Jį nužudė todėl, kad drąsiai gynė 250 tūkstančių cukranendrių kirtėjų interesus Pernambuko valstijoje.

Itin opi žemės problema reikalauja greito sprendimo. Ateitis, žinoma, priklauso ne dvarininkams.

A. Moisejevas

Trumpai

— Japonijos sunkiosios pramonės, Mitsubishi kompanijos vyr. inžinierius Akio Kaida sako, jog nei Japonijos nei Tarybų Sąjungos žmonės karo nenori, todėl jo kompanija stato didžiulę padangų įmonę Baltarusijos Bobruisko mieste.

— Grenlandijos parlamentas paskelbė, kad Grenlandijos sala yra nebraduolinio ginklo zona. Laikraštis "Pravda" pažymi, jog tai labai svarbus dalykas, nes Grenlandija didžiausia sala pasaulyje.

— Čilės Romos katalikų bažnyčia pasmerkė diktatoriaus fašisto Pinočeto represijas, nukreiptas prieš liaudį, kovojančią už demokratines laisves.

Lietuvių architektų pastangomis naujoviški pastatai Vilniuje gražiai priderinami prie senosios architektūros paminklų.

Nuotraukoje: Moderniškas "Lietuvos" viešbutis greta šv. Rapolo bažnyčios. M. Baranausko nuotrauka

ATSIMINIMAI APIE ŽMONES

Išėjo iš spaudos biografijų knyga SILUETAI, kurią parašė vienas iš partizaninės kovos prieš hitlerinius okupantus Lietuvoje vadovų, žinomas žurnalistas Genrikas Zimanas. Išskyrus vieną kitą asmenį Genrikas Zimanas pažinojo asmeniškai daugelį iš tų, kuriuos savo knygoje prisimena. Tai partiniai, valstybiniai veikėjai, mokslininkai, rašytojai, žemės ūkio darbuotojai, darbininkai. Visi jie įvairiu metu kūrė naują gyvenimą Lietuvoje, kai kurie ir šiandien gražiai darbuojasi. Įtikinamai ir vaizdžiai autorius prisimena žmones, kurie pergyveno istorinį lūžį Lietuvos gyvenime 1940-ųjų metų vasarą. Viena iš tokių įsimenančių asmenybių — pirmasis Liaudies vyriausybės krašto apsaugos ministras Vincas Vitkauskas.

Vincas Vitkauskas buvo mažai kam žinomas iki 1939 metų, kai jis buvo paskirtas Vilniaus rinktinės vadu. Stasys Raštikis savo atsiminimuose pasakodamas apie tas dienas pažymi, kad generolas Vitkauskas, ispėtas, jog turi vykti į pasienį susitikti su Tarybinės Armijos pareigūnais, pernelyg greitai išvyko, girdi, "gal net per daug skubėdamas". Kartą, Genriko Zimano apie tai paklaustas, Vincas Vitkauskas taip atsakė: "Skubėjau, tikrai skubėjau... Bijojau provokacijų, kurioms buvo linkę kai kurie neatsakingi žmonės ir kurios galėjo pasibaigti labai liūdnei". Juk čia pat buvo hitlerininkai, kurie tik ir laukė priekabių. Bet kokia provokacija būtų naudinga hitlerininkams.

Iš tikrųjų tai buvo vienas rimčiausių momentų 1939 metais. Kaip viskas būtų susiklostę, jeigu kariuomenės vadu tuo atsakingu momentu būtų buvęs žmogus, neįsijaušęs atsakomybės? Sunku, žinoma, apie tai kalbėti, nes tokie samprotavimai gali būti tik spėliojimas. Bet tikrai daug kraujo galėjo būti

Vilnis, 1984 gruodžio 20

pralietas. "Lietuvai, — vėliau kalbėjo generolas Vitkauskas, — tėra vienintelis kelias — draugystė su TSRS. Blogiausia atveju kai kas neteks savo dvarų, namų, tačiau Lietuvai jokio pavojaus nebus. Vokietija, Hitleris — tai pražūtis Lietuvai, lietuvių nacijai.

Vėlesni, greitai besikeičiantys įvykiai parodė, kad Vincas Vitkauskas yra visiškai teisus.

Didelė Genriko Zimano knygos dalis skirta karo metų atsiminimams. Genriko Zimano partizanų brigada kovojo Rūdninkų girioje, netoli buvo ir nacių 1944 metais sudegintas Pirėčių kaimas.

Hitlerininkai Lietuvoje sudegino daug kaimų ir išžudė daugybę taikių gyventojų, bet Pirėčių tragedija ypatingai sukrėtė kraštą. Nacionalistai bandė kaltinti pačius pirėčius. Jie, girdi, padėję partizanams, todėl ir nukentėjo. Tokios versijos jie laikosi už vandenyno ir šiandien. Ši versija išduoda juos pačius. Tai vergo ir išdaviko požiūris. "Bučiuok valdovo ranką, naikinančią tave, kaip jis tave nužudys ir bus teisus". Taip, pirėčiai kovojo, bet jie gynė gimtąją žemę nuo grobių. Jų kova buvo teisinga. O kariuomenės puolimas prieš taikius gyventojus, beginklį moterų, vaikų ir senelių žudymas visada buvo ir bus žvėriškas nusikaltimas žmonijai, gėda kiekvienai kariuomenei.

V. Liauška

Paleista Ignalinos atominės elektrinės antroji turbina. Ji įgalina visiškai išnaudoti reaktoriaus galiną gumą, kuris turi pusantro milijono kilovatų. Tokio atominio galiūno dar nėra nė vienoje kitoje Tarybų šalies elektrinėje.

— Pakruojuje, "Nemuno" kolkelyje šiemet bulvių išauginta 50 hektarų plote. Iš kiekvieno hektaro vidutiniškai prikasta po 150 centnerių.

Alytaus mašinų gamykla

Ivažiuojant į Alytų iš Vilniaus pusės, pirmiausia krinta į akis dešinėje kelio pusėje išsidėsčiusi stambi pramonės įmonė. Tai Alytaus mašinų gamykla.

Pagrindinė gamyklos produkcija — skalbimo mašinos ir lyginimo presai. Jie naudojami savitarnos skalbyklose, nedidelėse įmonėse, vaikų lopšeliuose-darželiuose, laivuose. Per metus gamykloje surenkama 11,000 skalbimo mašinų už 16 milijonų rublių.

Šių metų trečiąjį ketvirtį pradėtos gaminti dvi naujos universalios skalbimo mašinos su tarpiniu gręžimu. Dabar prieš skalbiant naujojoje mašinoje lininius, medvilninius ar sintetinius audinius, tereikia nustatyti valdymo bloke atitinkamą programą. Mašina pati reguliuoja veleno apsisukimų greitį, vandens temperatūrą. Iki metų pabaigos planuojama surinkti 2,550 šių mašinų.

Ketvirtą ketvirtį buvo pradėtos gaminti dar kitos klasės naujos skalbimo mašinos su galutiniu gręžimu. Tokie mašinoje išskalbtų audinių nebereikės nei gręžti, nei džiovinti — bus galima iškartolyginti.

Tenka pažymėti, kad per pastaruosius ketverius metus visa gamyklos pagrindinė produkcija buvo atnaujinta. Jau 1986-1987 metais pradės gaminti naujos klasės skalbimo mašinų tik su tarpiniu ir galutiniu gręžimu. Kur galima, plieninės skalbimo mašinų detalės keičiamos plastmasėmis. Šiemet Minsko termoplasto gamykla pradėjo tiekti plastmasines mašinų iškrovimo angas. Taip pat šiemet planuojama skalbimo mašinų plieninius kabelius keisti plastmasiniais. Juos tiesks Alytaus šaldytuvų gamykla.

Artimiausiu laiku gamykloje ruošiamasi įrengti karšto emaliavimo barą — paprastą plieną dengs emale.

Iš nerūdijančio plieno jau keletą metų gaminami dubenėliai, lėkšės, daugkartinio vartojimo konservavimo dangteliai. Šiais metais įsivinta trys nauji gaminiai: kampinės lentynėlės virtuvėje, šoninės garų durims bei tinkeliai kriauklėms. Nuo 1982 metų platus vartojimo prekių gamybos apimtis padidėjo beveik trečdaliu.

A. Marcinkevičius

Skaidrūs Baltijos vandenys

Palangos, Sventosios, Kuršių Nerijos gyventojai, šių gražių vietų poilsiautojai jau įpratę prie ryškiaspalvių sraigtasparnių, dažnai "pakimbančių" virš Baltijos jūros ar marių. Tai Lietuvos gamtos apsaugos inspekcija kontroliuoja, ar kur nors vandens nepadengė naftos dėmės. Jei kuris iš laivų ima teršti jūrą, pagal pavojaus signalą į sraigtasparnio nurodytą vietą išskuba greitaeigiai laivai, aprūpinti efektyviais naftos produktų surinkimo įrengimais. Praeina valanda kita, ir Baltijos paviršius vėl švarus.

Tačiau jūrą teršia ne vien laivai. Kur kas didesnę pavojų jai kelia nuolat auganti pramonė, žemės ūkio industrializavimas. Gerai tai suprasdamos ir siekdamos išsaugoti Baltiją ateities kartoms, Tarybų Sąjunga, Danija, VDR, Suomija ir kitos šalys, kurių krantus skalauja gintarinė jūra, pasirašė Konvenciją dėl jos apsaugos. Didžiulis darbas saugant Baltijos vandenį dirbamas Tarybų Lietuvoje. Jūros ir Kuršių marių švarai užtikrinti respublikos vyriausybė kasmet skiria keliasdešimt milijonų rublių. Numatyta, jog jau 1986 metais Lietuvos vandenys telkiniai nebebus teršiami.

Kartu su stambiomis gamyklomis, elektrinėmis Tarybų Lietuvoje statomi vandens valymo kompleksai. Pastaruoju metu jie ėmė veikti Panevėžyje, Telšiuose, Tauragėje, plečiami Kėdainiuose, Vilniuje, Utenoje, Alytuje. Net leistinų sanitarinių normų nesiekia atliekos, kurias į telkinius išleidžia naujos įmonės — jos nepradedamos eksploatuoti be valymo įrenginių.

Kad miestų, gyvenviečių, gamyklų ir fabriku filtrai dirba labai patikimai — didelis respublikos mokslininkų nuopelnas. Prie ežerų, upių, kitų telkinių jie įrengė dešimtis vandens tyrimų laboratorijų, kuriose analizuojamos užteršimo priežastys, ieškoma naujų, tobulėsių būdų kovai su juo. Kaip rodo patyrimas, vienas efektyviausių kelių — apytakinių vandens tiekimo sistemų statyba. Ten, kur jos

veikia, panaudotas gamyboje, buityje vanduo niekur neišleidžiamas. Jis išvalomas ir vėl "priverčiamas" dirbti. Gaunama nauda akivaizdi: per pastaruosius ketverius metus pramonės produkcijos gamyba Lietuvoje išaugo maždaug penktadaliu, o vandens sunaudojimas šiam tikslui nepadidėjo.

Mokslininkams rekomendavus, prie mūsų respublikos vandens telkinių įrengiamos plačios apsaugos zonos. Jose nedirbama žemė, paliekamos žolės, krūmynai. Čia neleidžiama įrengti ūkinių ir buitinių pastatų, naudoti trąšų, chemikalų. Beje, visoje Lietuvoje griežtai kontroliuojama, kad šitos medžiagos būtų pervežamos, laikomos ir naudojamos nepažeidžiant gamtos apsaugos reikalavimų.

Didelis dėmesys Lietuvoje skiriamas aukštos kvalifikacijos specialistams Baltijos baseino apsaugai parengti. Nemažai darbuotojų reikia ir respublikos mokslinio tyrimo laivams, kurių skaičius Baltijos jūroje nuolat didėja.

Pastaruoju metu gaunami duomenys parodė, jog Baltija švarėja. Tai nemažas ir Tarybų Lietuvos nuopelnas.

Vytautas Žemaitis

Nuotraukoje: LTSR liaudies dailininko profesoriaus J. Kedainio skulptūra "Seima" Mažvydo parke.

B. Aleknavičiaus nuotrauka

Honor U. S. Baby Born in Leningrad

Ana Costa and Gerald Cramland with son Alexander in Decembrists Square in Leningrad.

Baby Alexander Cramland received his first award on the sixth day of his life. The medal "Born in Leningrad" was presented to the U. S. baby in a ceremony September 11th.

By tradition the City Soviet presents such commemorative badges to any baby born in Leningrad. The baby boy, born to Ann Costa, a stenographer, and Gerald Cramland, a pilot for California Air charter airlines, was no exception. The San Francisco couple came to Leningrad so that their first baby could be born in the USSR.

"We decided to prove to those Americans who are suspicious about Russians that people in the USSR strive sincerely to live in friendship with other peoples," said the parents.

On learning about the newborn American, thousands of Leningrad's people sent congratulations, flowers, and gifts to his parents. "We believed that everything would go well, but we could

not even imagine such hospitality, Ann said happily. "It is a pity that people in the U. S. can not see how warmly I am treated by everyone I meet here. I have made many new friends."

First of all she got acquainted with staff members of the maternity center where she and her child spent five days. Like Soviet patients, mother and child were given free medical care. "Many people in the U. S. tried to frighten me by saying that Russians, allegedly, hate Americans and that my baby would not be given care. But this is nonsense," Ann said.

The hero of the festivities, the baby, eight pounds, lay asleep in his father's arms. "It's a pity that Alexander cannot give an interview. I'm positive he would have said several words in Russian," Gerald said with a smile. "He will surely know the Russian words for 'peace, friendship, and Leningrad.'"

Is "Ukrainian News"

AS I SEE IT

NELLIE DE SCHAAF

PEACE FORCES INCREASE ACTIVITIES

Despite the disappointment over the re-election of Ronald Reagan as President, the Peace forces are determined to reverse the hellish drive towards war — and nuclear annihilation. Taking a leaf from the women in England and their Greenham Women Peace Camp, they are setting up peace camps throughout the United States. They realize that in any future war, civilians will be the worst sufferers.

SENECA PEACE CAMP

Formed in May, 1983, in a community covering 50 acres of farmland, which houses a permanent group of twelve. This site was chosen for its nearness to the nuclear missile storehouse at the Seneca Army Depot.

ALAMEDA WOMEN'S PEACE CAMP in Georgia saw nine women arraigned for handing out leaflets and hanging banners inside the facility to protest the housing of nuclear weapons, on Nagasaki Day.

Other peace camps are, the PEACE VILLAGE, in Bluemont, Va., The Puget Sound Peace Camp, the Minnesota Women's Peace Camp in St. Paul; Women's Peace Project to stop ELF — ELF

is a trans-planetary radar antenna system in No. Wisconsin which would direct Trident nuclear submarines in a first strike. The Silence I Silo Camp in Conrad, Montana which demonstrated against the White Train when it passed through Great Falls, Montana. The Savannah River Women's Encampment recently completed its second summer.

SHIRLEY LENS' VISIT TO EUROPE

Shirley Lens, founder of Chicago's Women for Peace, visited Europe this past summer to study the women's peace movement. She found that with America planning to place HUNDREDS of Cruise and Pershing II missiles in Europe, women have become galvanized into action to prevent war — to INSURE a Nuclear free Europe.

Women for Peace are active in most European countries, as in the Netherlands, Switzerland and Germany. In the Netherlands, the Women for Peace began in 1979 with twelve women. The twelve women are now 6,000, and they are not only fighting against the arms race, but for women's rights as well. Women in most countries are also in the forefront defending the rights of draftees who refuse to serve. In Switzerland, there is a growing movement to dissolve the

army.

THESE ARE THE HEROINES OF THE PEACE MOVEMENT!

THE RIGHT TO FREEZE?

The approach of winter is striking terror to the hearts of tens of thousands of Chicago's elderly, the unemployed, the homeless, who do not have the means to pay the outrageous rates demanded by the greedy utility companies.

One South Side resident has been without gas service since LAST AUGUST because of the inability to pay \$1,000 to have her gas re-connected. With an income of only \$250 a MONTH to support herself, a 6-year old grandson and a 19 year old daughter, the \$1,000 is as unattainable as ONE MILLION DOLLARS! This is but ONE of the statistics of the 28,000 households expected to be without heat this winter!

One cannot imagine a mother in an unheated, rat infested apartment trying to keep an infant from freezing. How does one bathe a child without heat? Without hot water? How does one cook, wash clothes? And how about the forgotten, the neglected elderly who huddle in a rickety chair or rocker wrapped in threadbare coats and even thinner blankets?

This is a crime against AMERICA — as THE PEOPLE ARE AMERICA! Not the greedy Gas and Electric companies. IT IS TIME TO CALL A HALT TO THE GOUGING OF THE POOR . . . to the horror of budget cuts in Medicare, Social Security, Aid to the Dependents, the Handicapped, the veterans who lie forgotten and forsaken in overcrowded and understaffed vet hospitals throughout the country.

The people stopped evictions in the '30's — they brought about Unemployment Compensation, Social Security, formed unions. If the people did it in the '30's THEY CAN DO IT IN 1984-1985!

WOMAN'S RIGHT TO SELF DEFENSE

With ever-increasing numbers of rape victims being reported in the United States, it was horrifying to learn that a 19-year old woman was facing trial for defending herself against a rapist! The woman was raped in her home, and when the rapist threatened to kill her, she stabbed him with a knife. An anti-rape group was so incensed that they organized a defense committee in her behalf. They are determined to win an acquittal in this case because it will determine whether a woman has the right to defend herself against an attacker or not. If she wins, it will lend encouragement to other women to fight back against a rapist. If she loses, there won't be too much hope for other women.

Another outrageous case was that of a Seattle woman who was raped by two soldiers while serving at Ford Ord, California in 1982. A federal judge ruled that a woman raped while serving in the Army cannot sue the government, because "RAPE IS ONE OF THE RISKS OF MILITARY SERVICE!" It is this chauvinistic thinking on the part of the judges which accounts for the crime of rape being treated so lightly.

Parallel to the increase in rape, is the increase in our nation of

physical and sexual abuse of infants and children. It is estimated that over a million defenseless children suffer at the hands of sadistic parents. They are maimed, scalded, their tiny limbs broken, their eyes blackened, their tiny bodies used as cigarette trays for extinguishing cigarettes! The cruelties go on and on. Infants as young as two months are sexually abused by depraved and inhuman monsters. Others of pre-kindergarten age are used for pornographic films. One wonders at a suitable punishment for such depravity, such sadism! How much longer will this be tolerated?

VIOLENCE IN REAL LIFE

There is very little difference in violence portrayed on the screen — (reel life) — or the violence on our streets. The movies, the TV films, are saturated with senseless violence, and this is acted out in real life by toughs who ape their movie counterparts.

Over the holidays, Chicago has been rocked by an epidemic of shootings, so that even the Mayor and city officials have been forced to seek an immediate solution. Most of the violence is between gang members, but innocent children and a basketball player with a brilliant future have also been victims. The elderly in the high rise housing projects live in dread, with four and five bolts on their doors, the windows covered by screens to keep out burglars, but which serve as death traps in case of a fire.

The City must be returned to the people!

GOOD NEWS FOR DISABLED

With all the bad news around the world, and in Chicago, it is so encouraging to be able to report some GOOD news for a change! Illinois Attorney General Neil F. Hartigan has brought hope to at least 23,000 Illinois residents who had their Social Security disability benefits terminated after May 1, 1981 by Health and Human Services Secretary Margaret Heckler. They may seek REINSTATEMENT.

He intervened in the court case because it was alleged that Heckler violated the Federal Social Security Act by terminating thousands of beneficiaries without showing that they had improved medically. Now, thousands of Illinois residents will be eligible to receive back benefits, and individuals will not be forced to re-prove a continued need for eligibility every three years.

Hartigan contended that "it is difficult to believe that people who suffer from heart disease, spina bifida and other serious ailments actually lost their valuable medical benefits." He urged that TERMINATED RECIPIENTS ASK THEIR SOCIAL SECURITY TO REVIEW THEIR CASES IMMEDIATELY, AND REINSTATE BENEFITS SO THAT THEY CAN BEGIN RECEIVING BENEFITS AGAIN AS SOON AS POSSIBLE.

Hartigan is the only Attorney General in the United States to create a Disabled Persons Advocacy Division, and the first Attorney General in the nation to intervene in Social Security cases. Now attorney generals in at least two other states have filed similar lawsuits.

Vilnis, 1984 gruodžio 20

SENESNIO AMŽIAUS PAŽANGIEČIAI ATSIMENA JĮ

Sukanka 100 metų kai gimė revoliucinio judėjimo dalyvis Julius Daubaras.

J. Daubaras, kaip ir daugelis to meto darbo žmonių vaikų, nuo pat mažumės tarnavo išnaudotojams. Devyniolikos sulaukęs, jaunuolis paliko gimtuosius namus Pasvalio rajone, Berklainiuose, ir išvyko į Rygą. Dirbdamas fabrike, J. Daubaras greit įsitraukė į revoliucinį darbininkų judėjimą.

Caro valdžiai netrūko jį susidomėti. 1911 m. už revoliucinę veiklą J. Daubaras buvo suimtas, apie šešis mėnesius kalintas.

1913 m., norėdamas išvengti tolesnio caro valdžios persekiojimo, jis emigravo į JAV. Įstojęs į Lietuvos socialistų sąjungą, J. Daubaras aktyviai dalyvavo Amerikos pažangiųjų lietuvių veikloje, tapo įsikūrusios Lietuvos komunistų sąjungos nariu.

1922 m. vasarą J. Daubaras sugrįžo į Lietuvą. Apsigyvenęs Biržuose, jis užmezgė ryšius su revoliucinio judėjimo dalyviais. 1922 m. rugpjūčio mėn. J. Daubaras įstojo į Lietuvos Komunistų partiją. 1923 m. renkant Lietuvos II seimą, jis buvo kuopininkų sąrašo kandidatu į seimą. Apkaltinus kuopininkus revoliucine veikla, J. Daubaras kartu su kitais I seimo atstovais kuopininkais ir II seimo darbininkų kuopos sąrašų kandidatais buvo suimtas ir daugiau kaip trejus metus kalintas Kauno kalėjime.

Grįžęs į Biržus, jis toliau tęsė revoliucinę veiklą. Po fašistinio perversmo Lietuvoje jis kurį laiką slapstėsi, o 1927 m. slapta atvyko į Maskvą. 1929 m. J. Daubaras buvo priimtas į VKP(b). Gyvendamas Maskvoje, jis aktyviai dalyvavo lietuvių politinių emigrantų veikloje, dirbo Maskvos lietuvių klubo vedėju, bendradarbiavo žurnaluose

ROMAS VAITKUS GRĮŽO Į TĖVYNĘ

Pasisvečiavęs Romas Vaitkus pas pusbrolį Praną Vaitkų ir jo šeimą Chicagoje, lapkričio 29 d. atsisveikino ir grįžo į Lietuvą, kur jo laukia žmona ir sūnūs Šilutėje, taipgi laukia šio miesto dirbtuvės darbininkai, kur jis eina pirmininko pareigas.

Svečias viešėjo pas giminaičius ir lankėsi Detroit, Michigan, taipgi keliuose kituose miestuose. Buvo nuvykęs į Racine, Wisc., kur turėjo pažįstamų ir eilėje kitų vietų.

Keliskart buvo nuvykęs į Chicago dangoraižius. Lankėsi Chicagoje muziejuose.

Taipgi lankėsi Chicagoje vykstančių pažangiųjų lietuvių organizacijų susirinkimuose ir susipažino su eile veiklių chicagiečių ir pažadėjo perduoti linkėjimus jų giminaičiams, kurių pasiėmė adresus. Be to, svečias aplankė Lietuvos Tautines kapines ir jose esančius žymesnių veikėjų kapus, kaip J. Jukelio, L. Prūseikos, J. Nedvaro ir eilės kitų. Taipgi lankėsi Sv. Kazimiero lietuvių kapinėse, kur palaidotas jo dėdė, tėvo brolis.

Svečias paklaustas, kaip patinka mūsų miestas Chicago ir aplamai mūsų šalis, atsakė, kad patinka, bet čia apsigyventi tikrai nenorėtų, nes jo tėvynėje statoma naujas gražus darbo žmonių gyvenimas, kuriuo džiaugsis ateinančios kartos ir dėkos už gyvenimą Tarybinėje šeimoje.

Svečias prašė padėkoti visiems, kurie jį šiltai ir draugiškai sutiko. O ypatingai reikė aukštą padėką savo giminaičiui Pranui ir jo šeimai už tokį šaunų priėmimą ir vaišingumą. Vilnietė

"Balsas" ir "Priekalas", buvo "Priekalo" redakcinės kolegijos nariu. Julius Daubaras mirė 1943 m.

Dalia Žukauskienė

S VEIKINIMAS

Sveikinu mielus kilnios idėjos draugus ir drauges, taipgi gimines šioje šalyje ir Tarybų Lietuvoje. Linkiu geros sveikatos, sėkmės ir džiaugsmo gyvenime. Linkėčiau, kad šios žiemos šventės ir Naujieji Metai, būtų tie metai, kuriuose išpildytų Jūsų visų troškimai ir siekiai ir atneštų visiems laikams pastovią taiką.

JULIJA MARAZIENĖ
Chicago, Ill.

S VEIKINAME

Naujųjų Metų proga sveikiname "Vilnis" kolektyvą, bendradarbius, vadininkus, skaitytojus ir visus idėjos draugus bei darbuotojus J.A.V., T. Lietuvoje ir visur kitur. Linkime visiems stiprios sveikatos, geros sėkmės, energijos visuomeninėje pažangioje veikloje. Linkime sveikatos, džiaugsmo ir pasaulyje taikos.

L.L.D. ST. PETERSBURG, FLA. KUOPA
VALDYBA IR NARIAI

SU NAUJAISIAIS METAIS

Sveikiname visus gimines, draugus Amerikoje ir Tarybų Lietuvoje. Linkime visiems laimingų, linksmų ir sveikų Naujųjų Metų.

HELENA SARKIŪNIENĖ
HELEN JANULYTĖ
RICHARD JANULIS
St. Petersburg, Florida

LANKĖMĖS DETROITE

Padėkos dienos savaitgalyje teko nuvykti į Detroitą. Vykome: aš, žmona ir mudviejų viešnia iš Lietuvos gydytoja Regina Kačkvienė iš Panevėžio. Apsistojome trims nakčiams pas mudviejų su Anna bičiule Teofilę Masiene ir Stefaniją Masytę. Seimininkės neleido mums nuobodžiauti, nes žinojo, kad atvykome viešniai parodyti Amerikos automobilių sostinę ir tuoj šeštadienį anksti rytą pradėjome po miestą maršrutą.

Kiek kartų man yra tekę būti Detroito, gal tiek kartų esu buvęs Dailės instituto muziejuje. Jis man nepabosta dėl esančios ten pažiūros — pasauliniai garsūs meksikiečio dailininko Diego de Riveira muralo, žaivančio žmogų visose keturiose salės sienose vientiso kūrinio.

Dėka Stefanijai, šeštadienį prieš pietus pavažinėjęs po Detroito miestą bei detroitiečių lietuvių vaikščiotais takais ir vietomis, kur savo laiku jų piknikauta, negalima buvo nesustoti aplankyti Diego de Riveira muralo. Muziejuje buvo ir kituo pasigrožėti. Užtrukome kelias geras valandas.

Baigiantis dienai, vykome į Memorialą, kokio reta kur užtikti. Vykome ne tik pasigrožėti Memorialo išpūdingumu, o ir aplankyti pažįstamus karstuose, imūrytuose marmurinėse Memorialo sienose, jų tarpe ir velionio Miko Masio: išpūdingas mirusių palocius, nepamirštamasis ir nepamirštamasis, bet didžiausias išpūdis buvo kita diena — sekmadienį.

Jau sekmadienio išvakarėse Stefanija pasakojo, kad sekmadienį vyks Detroito Lietuvių klubo narių susirinkimas. Žinoma, būtų buvęs apsilėidimas neparodyti viešniai kaip tvarkosi pažangieji detroitiečiai, nesupažindinti su šio miesto didelių visuomeninius darbus nu-

veikusiais lietuviais bei jų palikuonimis — jaunąja karta.

Mūsų nuostabai, kai nuvykę į jėjom į Klubą, apstulbome! Klube ginkluoti policininkai, viskas išversta, sujaukta. . . Na, ir kas čia! Pasirodo, naktį būta išlaužta į Klubą plėšikų. Žinoma, atmosfera ne kokia pabendrauti su mielais klubiečiais, kai visi skuba atstatyti tvarką Klube, susirūpinę. Išiskam, jog nebe pirmas toks plėšikų išlaužimas į Klubą, net trečias šiemet.

Nors visų nuotaika buvo prasta, tačiau Klubu narių susirinkimas vis tiek vyko. Malonu buvo dalyvauti susirinkime ir klausytis pranešimų kaip tvarkingai Klubu reikalus tvarko Stefanijos Masytės vadovaujama Klubu valdyba, susidedanti vien tik iš čia Amerikoje gimusių ir augusių lietuvių. Tik bloga išpūdis truputį darė, kad jau nebe viena senosios kartos klubietį slegia senatvė, galvos šarmanotos, kai kuriems jau reikia lazdelės pagalbos. Bet jie smagūs išauginę savo vaikus, kuriems perduoda savo ilgų metų visuomeninio darbo palikimą — Klubą ir kitas organizacijas.

Kalbant apie viešnąją pas Teofilę Masiene ir jos dukrą Stefaniją, tenka pasakyti, niekad nesti nuobodu. Nekalbant apie jų vaišingumą, ypač yra ko pasigrožėti prie jų rezidencijos ežero Erie tyvuliuojančiomis bangomis saulėleidžio bei saulėtekio metu. Meškierioti, žinoma, buvo vėlu, bet negi meškierioti vykome į Detroitą.

Didelis ačiū Teofilei ir Stefanijai, taip pat visiems, su kuriais teko šenktelti ir pabendrauti kaip pažįstami Ruby Jeske-Vegeliutė ir su daug kitų. S.

Sveikinu su žiemos šventėmis

"Vilnies" kooperatyvo draugus, personalą, skaitytojus, bendradarbius, T. Lietuvoje gimines ir bičiulius.

Brangūs pažangiečiai, dirbkime, kad pasaulyje įvyktų tautų solidarumas, kad žmogus žmogaus neišnaudotų, nepavergtų.

BR. GELGOTAS
San Diego, Cal.

LINKSMŲ ŠVENČIŲ VISIEMS

SVEIKINAME VISUS MŪSŲ DRAUGUS IR PAŽĪSTAMUS CIA AMERIKOJE IR T. LIETUVOJE SU ŽIEMINĖMS ŠVENTĖMIS.

Linkime visiems geros sveikatos, linksmi praleisti žieminės šventės ir daug sėkmės 1965 metais.

TEOFILĖ MASIENĖ ir STEFANIJA
St. Clair Shores, Michigan

Sveikinu su žiemos šventėmis ir Naujaisiais Metais

Visus gimines, draugus-drauges ir pažįstamus Amerikoje ir Lietuvoje.

Linkiu visiems sveikatos ir daug laimės.

ANTANINA BUTKIS,
La Grange Park, Ill.

Vilnis, 1984 gruodžio 20

16 000000 1000 1000

ŠAUNIAI PAVAIŠINTI EX MAINIERIŲ KLUBO NARIAI

Lapkričio 17 d. įvyko Ex Mainierių Draugiško klubo narių susirinkimas. Prieš susirinkimą buvo suaruoti pietūs, tai dėka velionio Vinco W. Čizausko sesutės Mildred Terrell, kuri po Vinco laidotuvių įteikė tam tikrą sumą pinigų Jonui Pateckui, kad pavaišintų laidotuvių dalyvius, nes ji skubiai turėjo grįžti į namus. Nariai sudėjo \$21 ir paskelbė "Vilny" Mildred užuojautą ir padėką už pavaišinimą.

Vaišės buvo puikiai paruoštos, kurių maistą supirko J. Pateckas, o paruošė A. Paulikienė, P. Malinauskienė, E. Bogden, talkininkaujant J. Feizai.

Smagu pasakyti, kad šiame susirinkime turėjome labai malonų svečią iš T. Lietuvos Romą Vaitkų, kuris eina Šilutėj dirbtuvės pirminko pareigas. Svečias labai malonus žmogus, su visais padraugavo ir arčiau susipažino, taipgi pakvietė ateinančią vasarą apsilankyti T. Lietuvoje, kur bus meno šventė. Svečias yra chicagiškio Prano Vaitkaus pusbrolis.

Po vaišių buvo dovanų pasikeitimas, kas Klubui davė \$17 paramos.

Pirmą val. po pietų pradėtas susirinkimas, kurį atidarė Klubo pirmininkas Jonas Copin.

Sekretorė J. Marazienė perskaitė pereinamo susirinkimo protokolą, kuris buvo priimtas kaip skaitytas.

Fin. sekretorė ir išdininė Frances Jordan raportavo, kad išde turime \$30.30. Taipgi, kad turime 88 narius iš jų tik trys neužsimokėjo duoklių už šiuos metus. Turime sergančių narių: E. Klatauskienė buvo 5 d. ligoninėje, bet jau grįžo pas dukrą, drg. A. Butkis vis dar turi skaudėjimą kojose. Gydytojai pataria operuoti, bet ji kol kas

nesutinkanti. M. Vasiliauskienė nevirta sveikatoje, nors susirinkime dalyvavo. Ji raportavo, kad gavusi pajamų už duokles \$4.75. Sekami asmenys parėmė Klubą: Josephine Povilaitis \$5, Mary Petrauskas \$5, Helen Pajūnas \$4, Stanley Jancauskas \$2, E. Drobienė \$3, A. Povilionis \$1. Viso sudėta \$22. Viso įplaukų buvo \$43.75. Prot. sekr. J. Marazienė raportavo, kad paruošusi trumpą Klubo veiklos istoriją "Vilnies" jubiliejiniam albumui ir šiaip rašiusi į spaudą Klubo reikalais. Valdybos raportas priimtas.

Gauta į Klubą net 3 nauji nariai: A. Paulikienė, Antanina Vaitkienė ir Pranas Vaitkus.

Kadangi šis susirinkimas buvo paskutinis šiais metais, tai teko rinkti 1985 metams valdyba. Susirinkimas vienbalsiai užgyrė senąją valdybą; pirm. Joną Copin, prot. sekret. J. Marazienę, fin. sekr. ir išdininę Frances Jordan.

Į knygu patikrinimo komisija išrinkta A. Povilionis, A. Litvinas ir J. Feiza.

Sekančiam susirinkimui, kuris įvyks 1985 metais balandžio 20 dieną, užkandžius pasižadėjo paruošti A. Vaitkienė, A. Pauliukienė, J. Marazienė.

Valdyba prašo visus narius atsilankyti į susirinkimą ir pasimokėti narinį mokesį už 1985 metus.

Sekr. J. M-nė

Tarpe mūsų

— Antanina Butkis nuo senai kentėjo reumatinčius pusiaujuose skausmus. Džiugu buvo sužinoti, kad jai padarė operaciją ir yra vilties, kad ilgai kentėti skausmai atslugs.

— Kadangi laikraštis išsina kas antrą savaitę, daugelio šaunių skaitytojų gimtadieniai paskelbti pasivėluojama, pavyzdžiui, uolus "Vilnies" skaitytojas Charles Sisevich savo 89 gimimo metines minėjo

lapkričio 24 d. Ryšium su tuo jis įteikė \$50 "Vilnies" namo stogo reikalui.

— Lapkričio 26 d. "Vilnies" vietos žinių vedėja Julija Marazienė minėjo savo 75-ąsias gimimo metines. Drauge su ja džiaugiamės sveikinimo telegramomis jai iš Lietuvos.

— Antoneta ir Frank Vaitkai turėjo svečią iš Lietuvos.

— Alice Jonikienė šiuo metu randasi The Baptist Home, Brookmead, Route 308, P. D. Box 129, Rhinebeck, N. Y., slaugymo namuose. Nesenai ji minėjo savo 90-ąsias gimimo metines. Vadinasi, yra senesnių žmonių už mane. Šiomis dienomis gavau jos laišką, kuris, kaip jis sako, truko jai parašyti kelias dienas. Iš to galima spręsti kokią jos sveikata.

— Dėl susikaupusių Naujametinių sveikinimų skaitytojų laiškus tepaskelbsime kitoje laidoje, kad jais pasigrožėtų visi laikraščio skaitytojai taip, kaip aš.

— Mūsų energingoji Anna Jacobs, sulaukusi jau 90 metų, neturi laiko dar labiau pasenėti. Kai su savo vyru Lou praeitą vasarą aplankiau ją, ji vis buvo užsiėmus ypač siuvimu lėlių, kurias ji dovanuoja našlaičių namams ir už tai turi gavusi nemaža padėkos laiškų.

— Gyvenanti West 475 Wellington St., Naperville, Ill. 606540 (telefonas 312-355-3937) Mary Kirstukienė pranešė liūdną žinią, kad jau dėl akių susilpnėjimo nebegali skaityti "Vilnies". Ji gyvena pas savo dukrą, dirbančią dienomis, jos dukrelė kai reikia Kirstukienei telefonu kur paskambinti susuka numeri.

Nellie

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ, LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ!

LINKIME VISIEMS GIMINEMS, DRAUGAMS
IR PAŽĪSTAMIEMS VISOJ AMERIKOJ
IR TARYBŲ LIETUVOJE.

Antanas ir Vincė Poviloniai-Powell

SU NAUJAISIAIS METAIS

Sveikinu savo gimines šioje šalyje ir Tarybų Lietuvoje. Taipgi asmeninius ir idėjos draugus.

Linkiu visiems geros sveikatos, sėkmės. Ir daug saulėtų dienų. Lai žydi pastovi taika ir draugiškas visų tautų sugyvenimas.

EMILJA DROBIENE
St. Petersburg, Fla

PROGA ŽIEMOS ŠVENČIŲ IR NAUJŲJŲ METŲ

Sveikinu visus draugus, gimines ir pažįstamus šioje šalyje, Lietuvoje ir Latvijoje. taipgi "Vilnies" personalą. Linkiu daug laimės 1985 metais.

ALBERTINA JAKIENE
Chicago, Ill. 60629

Sveikiname Su Naujais Metais

Visus mūsų gimines, draugus ir pažįstamus; "Vilnies" personalą, rėmėjus ir skaitytojus Amerikoje ir Tarybų Lietuvoje. Visiems linkime laimės, būti sveikiems.

KAY ir TEX ŽEBRAITIS
Chicago, Ill.

ŽIEMOS ŠVENČIŲ PROGA

SVEIKINAME GIMINES, DRAUGUS IR PAŽĪSTAMUS, "VILNIES" PERSONALĄ, RĖMĖJUS, SKAITITOJUS AMERIKOJE IR T. LIETUVOJE. VISIEMS LINKIME LAIMES, SEKMES IR BŪTI SVEIKIEMS.

JOSEPHINE ir KAZIMIERAS SISEVICIAI
3343 So. Lowe Ave., Chicago, Ill. 60616

SVEIKINAME

Su Naujais Metais visus Klubo narius, rėmėjus, draugus, kurių pastangomis Klubas gyvuoja.

Linkime geros sveikatos, laimės, sėkmės. Lai 1985-ji metai neša tautų draugystę ir pasaulinę taiką.

VALDYBA ir NARIAI
LITHUANIAN SENIOR CITIZENS CLUB
St. Petersburg, Fla.

ŽIEMOS ŠVENČIŲ PROGA

SVEIKINU VISUS SAVO GIMINES, DRAUGUS, PAŽĪSTAMUS AMERIKOJE ir T. LIETUVOJE.

Visiems nuoširdžiai linkiu daug laimės 1985 metais. Lai viešpatauja pastovi taika pasaulyje!

ANNA JACOBS-JOKUBAUSKIENE

Linksmų žiemos švenčių ir laimingų Naujų Metų!

Sveikinu "Vilnies" personalą, visus gimines, draugus ir kaimynus, gimines Amerikoje ir Lietuvoje.

ANELE DOCKUS
Cicero, Ill.

SKAITLINGAS BUVO SUSIRINKIMAS

Lapkričio 20 d., "Vilnius" salėje įvyko Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugijos narių susirinkimas. Paprastai susirinkimas prasideda 12 val. dieną, šį kartą buvo pakaitu. Draugijos sekretorė padarė staigmeną. Ji pranešė narėms, kad pageidautų, jog susirinkimą laikytume valandą vėliau, nes ji nupirkusi kalakutą ir virėja iškepusi, o jos drg. Isabelle Peters paruošusi įvairių prieskonių, taipgi Eva Sankus ir Julija Urmonienė iškepusios po skanų tortą, tad pakvietė visus dalyvius prie šiltų pietų ir po stikliuką karčios. Julija pasakė, kad po keleto dienų ji atžymės savo gimtadienį už tai vykdanti savo velionio vyro Miko patarimą bent kartą į metus pavaišinti draugijos nares.

Narės jai sudainavo Ilgiausių metų ir palinkėjo dar daug gimtadienių sulaukti ir dirbti rūpestingai, kad draugija galėtų dar ilgai gyvuoti.

Negalima praleisti nepažymėjus, kad šiame susirinkime dalyvavo mielas svečias atvykęs pasisvečiuoti pas pusbrolių ir jo šeimą Praną Vaitkų iš Tarybų Lietuvos, iš Šilutės miesto Romas Vaitkus. Svečias buvo gerai nusiteikęs, sveikinosi su kultūrietėmis ir linkėjo net tik Julijai, bet ir visoms narėms gražiai dirbti pažangos labui.

Po pasivaišinimo prasidėjo susirinkimas, kurį atidarė draugijos pirmininkė A. Vaitkienė ir vedė tvarką.

Perskaitytas pereito susirinkimo protokolas ir priimtas. Sekr. J. Marazienė pranešė, kad drg. J. Urmonienė įteikusi jai nuo drg. Onutės Babarskienės \$20, kurie paskirstomi sekamai: \$5 narinis mokestis už 4 metus, o likusieji \$15 drg. O. Babarskienės dovana draugijai.

Valdyba raportavo, kad atliekan-

ti visus jai paskirtus darbus ir rūpinasi draugijos reikalais.

E. Bogden pranešė, kad drg. Lucille Matuz iš ligoninės išleista ir grįžo į slaugymo namus Diplomatic Health Care, 9125 So. Pulaski, Evergreen Park, Ill. Taipgi pranešta, kad drg. Antuaneta Butkis dar nesveikuoja, turi nesmagumo su skaudančia koja.

Rūpestingai apkalbėta laikraščio "Vilnis" vajeaus reikalas ir vienbalsiai išrinkta vajaninkė Julija Marazienė.

Nutarta sausio ir vasario mėnesiais nelaikyti susirinkimų, nes tuo laiku dažnai pasitaiko daug sniego ir šalta. Kovo mėnesį laikyti susirinkimą ir atžymėti Moters Tarptautinę dieną ir paruošti šiltus vištienos pietus.

Sekančiais metais valdyba palikta buvusi: pirm. A. Vaitkienė, J. Marazienė, fin. sekr. Isabelle Peters, izdin. Eva Sankus.

Šį kartą stambiai apdovanota draugija: Ona Babarskienė \$15, A. ir S. Chapai \$10, Helena Beadel \$10, Onutė Petrutienė-Peters \$3, Adelė Copin \$3, po \$2: K. Ainorienė, P. Malinauskienė, V. Samuolienė, M. Marquardt, E. Bogden, po \$1: F. Vaitkus, O. Jakubauskienė. Viso sudėta \$53. Draugija dėkoja už stambią paramą.

Atžymėta šių draugių gimtadieniai: Julijos Marazienės, Bernices Dargienės ir Emilijos Balčiūniūnės. Palinkėta joms ilgo, sveiko ir dirbingo amžiaus ir sudainuota Ilgiausių metų.

Sekantis susirinkimas įvyks gruodžio 18 d. 12 val. dieną. Jei pasitaikytų daug sniego ar didelis šaltis, tai pirm negu vykstie į susirinkimą, paskambinkite į "Vilnius" raštine, 842-7325 ir pasiteiraukite ar įvyks susirinkimas.

Sekr. J. M-nė

Žiemos švenčių proga

Sveikiname visus savo gimines, draugus ir pažįstamus čia Amerikoje ir Lietuvoje. Būkite sveiki!

LINKIME LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

VINCAS ir ESTELLE BOGDEN
Chicago, IL. 60632

NAUJŲJŲ METŲ LINKEJIMAI

Visiems giminėms ir draugams šioje šalyje ir Kanadoje, taipgi Tarybų Lietuvoje.

Linkiu sveikų ir laimingų Naujųjų Metų.

PETRONĖ MALINAUSKAS
Chicago, Ill. 60629

ŽIEMOS ŠVENČIŲ PROGA

Sveikiname visus savo gimines, draugus ir pažįstamus čia Amerikoje ir Lietuvoje. Būkite sveiki!

LINKIME LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

JESSIE VESELEY,
DENISE ir MITCH KOZEL

SVEIKINIMAS

Švenčių ir Naujųjų Metų proga

Sveikinu visus "Vilnius" darbuotojus, skaitytojus ir rėmėjus; gimines, draugus, gyvenančius čia Jungtinėse Valstijose, Kanadoje ir Tarybų Lietuvoje, linkėdamas taikos pasaulyje ir laimingų 1985 metų.

WALTERIS DORINAS
4820-62nd St., No.
San Diego, Cal. 92115
Phone: 1-714-583-2861

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ

bičiuliams, draugams ir giminėms, gyvenantiems čia JAV, Lietuvoje. Lotynų Amerikoje ir kitur, linkime laimingų Naujųjų Metų, 1985 m. tebūna taikos ir tautų draugystės metai, sėkmingi visiems asmeniniame bei visuomeniniame gyvenime.

STANLEY J. ir ANNA JOKUBKA

Sveikinam su žiemos šventėmis ir Naujaisiais Metais

Visus mūsų gimines, draugus ir pažįstamus; "Vilnius" personalą, rėmėjus ir skaitytojus Amerikoje ir Tarybų Lietuvoje.

Visiems linkime laimės, būti sveikiems.

Lai gyvuoja taika!

ALVINA ir JONAS STRICH
Kenosha, Wisconsin

ŽIEMOS ŠVENČIŲ PROGA

SVEIKINU VISUS SAVO GIMINES, DRAUGUS, PAŽĪSTAMUS AMERIKOJE ir T. LIETUVOJE.

Visiems nuoširdžiai linkiu daug laimės 1985 metais. Lai viešpatauja pastovi taika pasaulyje!

ANNA JACOBS-JOKUBAUSKIENE

VALERIA URBİKAS
(Lakštučių ir Jono mokytoja)

Daina vis skamba
Ir skambės
Ji ilgai, kol tik žmonės tikės
Ir laikys prie širdies

Laimingų Naujųjų
Metų!

Linkiu visiems savo
giminėms, draugams
ir bičiuliams ir
sėkmės gyvenime.

Valeria Urbikas

BELATED HAPPY ANNIVERSARY
TO

Nellie and Louis De Schaaf

V. AND D. YOTKA
MILLIE KANCERE

Vilnis, 1984 gruodžio 20

KAIP EINA "VILNIES" VAJUS

Nuo 1984 lapkričio 14-os iki lapkričio 29

Iš šios suvestinės matome, kad vajaus darbas pradeda įsisiūbuoti. Ataskaitiniu laikotarpiu vadininkės Julija Marazienė ir Violet Trask laimėjo po 240 punktų, Alvin Strich — 120 ir M. Strauss — 40 punktų. Naujų skaitytojų gauta du, vienas Lietuvoje ir antras čia Amerikoje. Abu skaitytojus gavo Violet Trask.

Vajininkės išsiriškio:

ST. MASYTĖ—Detroit, Mich.	660	punktų
JULIA MARAZAS—Chicago	480	"
VIOLET TRASK—San Francisco, Cal.	440	"
ALVINA STRICH—Kenosha, Wis.	200	"
M. NOVITSKI—Miami, Fla.	80	"
M. STRAUSS—Bridgeport, Ct.	80	"
JULIA URMON—Chicago	80	"
OFFICE	1160	"

IŠKILMINGOS IR SKAITLINGOS ROBERTO E. BORDNER LAIDOTUVĖS

Lapkričio 30 d. po ilgos ir labai skaudžios ligos mirė Robertas E. Bordner, sulaukęs vos 59 m. a. Velionis buvo pašarvotas Palos Funeral Home. Laidotuvių tvarką vedė laidotuvių direktorius P. J. Ridikas.

Laidotuvių išvakarėse prisirinko erdvi koplyčia atsiveikinti su mielu draugu ir išreikšti gilią užuojautą velionio žmonai ir sūnui Robert Jr.

Gruodžio 3 d. dar prieš 1 val. dieną prisirinko kupina erdvi Palos Funeral Home koplyčia. Lygiai 1 val. pradėtos laidotuvių apeigos. Pirmiausia kalba dvasiškis Warren Fiehart, kuris buvo artimas velionio draugas ir nuolatinis lankytojas jam sergant. Momentui pritaikintas dainas sudainavo trys solistės Geraldiną Mikužienė, Estelle Bogden ir muzikė Genovaitė Giedraitienė, kuri dar ir vargonų muzika palydėjo solistes. Svarbią kalbą pasakė Frank Mikužis, kuris išsamiai apibūdino velionio gyvenimą. Velionis gimė 1925 metais liepos 23 d. Clinton, Ill. Seimoje augo 4 sūnūs. Robertas buvo tretysis. Bet du vyresnieji jau mire, tik liko jauniausias brolis Jonas.

Bordnerių šeima, Robertui paūgėjus, persikėlė gyventi į Chicagos priemiestį West Pullman, Ill. Robertas ten baigė pradinę mokyklą, vėliau ten lankė ir baigė vidurinę. Užsiliepsnojus antram pasauliniam karui, Robertas įstojo į karo laivyną ir ištarnavo 4 metus. Jam teko kovoti prieš vokiškus fašistus, o vėliau buvo perkeltas į Japoniją. Kai Japonijoje buvo numesta vandenilio bomba, jis buvo, stebėtojų būryje ir matė iš toliau tą neapsakomą šviesą, kai sprogo bomba.

Pasibaigus karui, velionis grįžo į civilį gyvenimą. 1956 metais sukūrė šeimos židinį susituokdamas su

pažangių pažiūrų lietuvaitė Elenute Pažarskaite. Labai rūpestingai padėjo jai auklėti talentingą dukrą Sandra Misevičiūtę. Tačiau neilgai jiedu džiaugėsi jos grožiu ir gabumais. Žiauroji vėžio liga išplėšė tą vos pražydusią gėlę, sulaukusią vos 11 m. a. Motina ir Robertas skendo didelėje širdgėloje.

1946 m. pabaigoje Bordneriai pajuto naują džiaugsmą, susilaukė sūnaus, kuriam davė Roberto vardą. Gyvenimas pasidarė pilnesnis. Sūnų rūpinosi išmokslinti. Prieš apie virš dešimtį metų Robertas susižeidė ir liko visam amžiui nedarbingas. Priedui, prieš kelius metus suskaudo gerklę, gydytojai nustatė, kad reikalinga operacija, nes esą vėžio ženklai. Po operacijos susveiko ir tikėtasi, kad viskas bus gerai. Sūnus lanko universitetą Arizonos valstijoje. Tėvai buvo besirengę parduoti namus ir apsigyventi Arizonoje. Tik gegužės mėnesį rimčiau susirgo Robertas ir gydytojai nustatė, kad įsiskverbė į jo kasą ir kepenis. Jokia operacija nebeišgelbės jo gyvybės. Išsirgęs iki lapkričio 30 dienos, žmonai ir sūnui slaugant, užmerkė akis visiems laikams, palikdamas neapsakomam širdies skausme žmoną ir mylimą sūnų, kuris tėvui sergant negrįžo į studijas, o gelbėjo motinai slaugyti sergantį tėvą.

Baigus F. Mikužiui kalbą, dalyviai atsiveikino praeidami pro karstą, kuris skendo gyvų gėlių veinikų ir puokščių gausoje ir apie 50 kupinų palydovais automašinių palydėjo velionį į Lietuvos Tautines kapines. Kapinėse vėl kalbėjo dvasiškis ir laidotuvių direktorius P. J. Ridikas. Jis plačiau palietė velionio nuopelnus karo laivyne ir įteikė žmonai vėliavą, kuri buvo apdengusi velionio karstą. Taipgi padėjo žmonos ir sūnaus vardu visiems

NUOŠIRDI UŽUOJAUTA IR PADEKA

Velionio Vinco Čizausko sesutei

Mildred Terrell

Rugsėjo 12 d. mirė Vincas W. Čizauskas. Palaidotas rugsėjo 15 d., Lietuvos Tautinėse kapinėse. Po laidotuvių sesutė Mildred Terrell ir kiti artimieji, išskubėjo į namus, bet sesutė Mildred Terrell įteikė J. Pateckui pinigų, kad prie pirmos progos suruoštų pasivaišinimą ir pavaišintų laidotuvių dalyvius.

Kadangi velionis Vincas buvo ilgus metus Ex Mainierių Draugiško klubo narys ir laidotuvių dalyvavo nemažai Klubu narių, tai J. Pateckas paruošė šaunų pasivaišinimą prieš to Klubu narių susirinkimą lapkričio 17 d.

Besivaišindami dalyviai išreiškė gilią užuojautą sesutei Mildred, netekusiai mylimo brolio. Taipgi reiškia padėką už tokį gražų narių pavaišinimą per laikraštį "Vilnis", kurį velionis taip aukštai vertino.

EX MAINIERIŲ LIETUVIŲ DRAUGIŠKO
KLUBO NARIAI

Chicagoje viešėjo viešnia iš Lietuvos

Lapkričio paskutines dvi savaites Chicagoje viešėjo Panevėžio mero žmona gydytoja Regina Kačkuvienė. Ji čia buvo iškviesta asmenine viza pabūvoti Amerikoje ilgesni laiką. Ta proga viešnia Padėkos dienos savaitgalį buvo nuvykus į Detroitą pas Teofilę Masiene ir Stefanija Masytę. Detroito susipažino su nemaža lietuvių pažangiečių veteranų ir su kai kuriais jaunosios kartos visuomenės darbuotojais. Chicagoje viešnia pabendravo su savo profesijos kolegomis naujaisiais ateiviais ir kitais pažįstamais, plačiai susipažino su miesto kultūrinėmis ir mokslo įstaigomis, muziejais, teatrais.

Iš Chicagos viešnia išvyko gruodžio 4 d. į Floridą, kur pailsėjęs pas pažįstamus stabelėjo keletą

dalyvavusiems laidotuvių, už gėles, už kalbas, dainas, karsto nešėjams ir pakvietė visus į Bordnerių erdvius namus sugrįžtuvėms. Nemažai atsilankė, buvo gražiai pavaišinti ir tuo būdu padėkota už visas suteiktas paslaugas.

Taip buvo baigta mielo draugo, mylimo vyro, tėvo ir giminaičio Roberto Bordner paskutinė kelionė į amžiną poilsį.

Dalyvė

dienu Washington, D. C., iš čia vyko į New Yorką ilgesniam laikui ir iš New Yorko per Montrealį, Kanadą, grįžo į savo gimtąjį Panevėžį Lietuvon.

Viešnia buvo apsistojus pas Anną ir S. J. Jokubkas. Šie viešnią supažindino su "Vilnis" leidimo sąlygomis, sunkiu laikraščio darbuotojų darbu, aprodė įstaigos patalpas.

Baigiant tenka pasakyti, kad gydytoja Regina Kačkuvienė labai maloni moteris, aukštos kultūros asmenybė. Ji moka bendrauti su paprastais žmonėmis, taip su didelio išsilavinimo žmonėmis.

Regina Kačkuvienė gimusi išvakarėse II Pasaulinio karo. ATsimeina šurpius karo metu ir nacių vokiečių okupacijos metais pergyvenimus. Nors teko jai augti našlutei prie motinos, bet dėka Tarybų valdžiai pasiekė aukštojo mokslo, įsigijo gydytojos profesiją, ko nebūtų pasiekusi, jeigu ne Tarybų valdžios rūpestis liaudies reikalais.

X.

Kiekvienas iš mūsų turi kovoti už gyvenimą visur ir visada iki paskutinio atodūso.

K. Paustovskis

Ne nuo gimimo dienos ir ne nuo paso gavimo, o nuo savarankiškai uždirtos duonos prasideda žmogus.

J. Požera

LIŪDNAS PRISIMINIMAS

MANO MYLIMO VYRO

Vinco Andrulio

Jis mirė 1972 m. gruodžio 10 d.

Praėjai sunkų vargingą gyvenimo Kelią, norėdamas surasti laimę Broliams pavergtiems, Atidavei liaudžiai viską ką Galėjai, Pats pilka kapo dulke likai.

(Eilės Onos Morkūnienės iš Stakliškių Lietuvos)

Liūdinti
Žmona JULIJA ir dukros

Liūdnas mirties prisiminimas

ADOMAS STAŠKUS

(Mirė 1969 metų gruodžio 23 dieną)

Liūdnai ir širdį veriančiai praslinko 13 liką metų nuo tos skaudžios dienos, kuomet sustojo plakusi mūsų mylimo vyro, tėvo, uošvio ir senelio Adomo Staškaus širdis.

Nors laikas bėga, bet palikta širdyje žaizda nei kiek nesumažėjo. Mes žinom, kad jokios ašaros bei dejuotės iš šalto kapo mums Jo negražins, bet atėjus tai dienai, kaip jis užmigo amžinu miegu, norisi garsiau sudejuoti ir priminti draugams apie jo pasišalinimą.

Gerbsime jo šviesų atminimą iki mūsų krūtinėse širdys plaks.

Lai Jam būna amžina ramybė.

Liūdinti žmona ANTANINA STAŠKIENĖ,
dukros — FRANCES LAURENCE
ir ELEONORA CLARAS

Vienerių metų mirties atžymėjimas

Lapkričio 12-tą dieną 1983-čiais metais mirė Vladas Dubendris, baigdamas 97-tosius metus.

Vasario mėnesį 1984 tais metais buvo suplanavę šauniai atžymėti Jojo 97-tą gimtadienį. Bei likimas — pasuko kita kryptim. Užgeso Jo mielo širdis ant visados.

Velionis Dubendris buvo plačiai žinomas ir gerbiamas žmogus. Visuose pažangiuose darbuose.

Buvo plataus akiračio numatantys draugas. Velionis negyveno vien asmeninių gyvenimu. Jis visada buvo mūsų organizacijų vadovybėje. Pradėjus organizuoti Lithuania Senior Citizens klubą Jis sutiko užimti viceprezidento vietą. Man esant prezidentu Jis išbuvo 7 metus iki velionio sveikata sušlubavo. Vladas buvo vienas iš stambiausių mūsų spaudos rėmėjų Amerikoje. Velionis buvo ir angliškai kalbančios spaudos rėmėjas. Pavyzdžiui rašydamas Will — Testamentą, paliko dideles sumas mūsų spaudai bei organizacijoms. Tačiau paskyrė ir Daily World virš \$5000.00.

Dubendris buvo prasilavinęs kultūringas žmogus. Daug skaitė, mėgo rašinėti į mūsų laikraščius straipsnelius bei korespondencijas Laisvei, Vilniai ir Daily World.

Dubendris džiaugėsi, didžiavosi, kad Lietuva tapo socialistė santvarka. Jis mylėjo dažnai nuvažiuoti aplankyti numylėtą T. Lietuvą. Jis turėjo daug bičiulių, draugų Lietuvos valdininkų bei giminių.

Trumpais broūžais iš mūsų pažinties 1946-tais metais Pittsburgh, Pa. įvyko Lietuvių demokratinis suvažiavimas. Tuomet buvo pirma pažintis. Taigi, nuo to laiko tad visada turėjome kontaktą iki suvykome į St. Pete., Fla. gyventi. Tapome artimi draugai. Aš buvau Jo asmeninis šoferis, vairuotojas. Tačiau dabar esu Jų testamentu, Will vykdytojas.

Esu didžiai sužadintas ir niekad nepamiršiu liūdėjęs.

Valys Bunkus

A. Jakienė pasimokėjo už laikraščius ir apdovanojo "Laisvė"

Lapkričio 17 d. sutikau drg. Albertiną Jakienę Ex Mainierių klubo narių susirinkime. Ji man užsimokėjo už "Laisvės" ir "Vilnies" prenumeratas. Dar įteikė \$20 "Laisvei". Sako, kad šį kartą "Vilniai" lieka "skolinga", nes jau taupanti visą tūkstantį dolerių, kurį įteiksianti "Vilnies" dalininkų suvažiavime 1985 m. birželio 8 d.

Padėkojau už pasimokėjimą, o ypatingai padėkojau už iš anksto pažadėtą tūkstantinę. Vilniėtė

LANKĖSI TURISTŲ IŠ LIETUVOS

Gruodžio pirmomis dviem dienomis Chicagoje buvo stabtelėjusi visasajunginė turistinė grupė. Grupėje buvo ir keturi lietuviai —

"Sviesos" leidyklos darbuotoja Elena Levitskienė, maisto pramonės ministras Stanislovas Dulskas, ekonomikos mokslų daktaras Vilniaus universiteto prof. Jonas Mackevičius ir docentas, medicinos kandidatas Žebrauskas.

Per pora dienų mažai ką jie galėjo pamatyti Chicagoje, susipažinti su įdomesnėmis miesto vietomis, tuo labiau laikas buvo skūpus susitikti su daugiau savo tautiečių bei gyvenančių Chicagoje pažįstamų. Tačiau nežiūrint kaip laikas jiems buvo ribotas, visgi teko šnektelti valandžiukė viešbutyje.

Svečiai perdavė linkėjimus pažangiajai lietuvių visuomenei Chicagoje, palinkėjo geriausios kloties visuomeninėje veikloje, pasidžiaugė, kad ir ilgi emigracijoje gyvenimo metai, doriems lietuviams lietuviybės nesutirpino.

Iš Chicago svečiai išvyko į Madison, Wis., o iš ten ketino vykti toliau užprogramuotu maršrutu per Ameriką. X.

Jeigu šioje "Vilnies" laidoje yra pasivėlavusių žinių bei straipsnių, tai įvyko dėl redakcijos klaidos.

Red.

Onutė Petrutienė išvyksta porai mėnesių pas dukrą

Žymioji muzikė ir visuomenininkė Onutė Petrutienė-Peters gruodžio 6 d. palieka Chicago ir pora mėnesių viešės pas dukrą ir jos šeimą Joanna ir Frank Chieko, Boston, Mass. Ji išsilgusi dukros ir ypatingai anūkų, kurių turi net keturius; 3 berniukus ir mergytę.

Onytė ne tik mėgsta muziką, ji gražiai reiškiasi pažangioje veikloje. Yra LDS 2-ros apskrities komiteto narė, Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugijos, o kas svarbu, tai kad ji dalyvauja susirinkimuose ir sueigose. Mes jos pasiilgsime. Linkime malonių atostogų. Laukiame grįžtant į Chicago.

Kultūrietė

J. URMONIENĖ APLEIDO BRIGHTON PARKĄ

Drg. J. Urmonienė išgyvenusi Brighton Parko kolonijoje apie 14 metų, persikėlė gyventi į naują koloniją, Evergreen Park, Ill.

Linkėtina Julijai sėkmės naujoje kolonijoje ir nepamiršti organizacinio darbo. —Vilniėtė

MIRĖ LDS NARIAI

Nuo 1984 m. rugsėjo 18 d. iki spalio 22 d. mirė šie LDS nariai:

Martha Plauska, 80 m. a., LDS 127 kp. narė, Chicago, Ill.

Anna Gritz, 88 m. a., LDS 62 kp. narė, Boston, Mass.

Charles Meškėnas, 91 m. a., LDS 1 kp. narys, Ozone Park, N. Y.

Nellie Grigaliūnas, 89 m. a., LDS 62 kp. narė, Boston, Mass.

Anna Kairaitis, 76 m. a., LDS 21 kp. narė, Detroit, Mich.

VYKSTA Į KALIFORNIJĄ

Drg. Sofija Baublienė gruodžio 23 d. išvyksta į saulėtą Kaliforniją pas savo sesutės dukrą ir jos šeimą Ratondo Beach, Cal.

Sofija sakė, kad pasisvečiuos apie mėnesį laiko. Ten praleis žiemos šventes ir Naujuosius Metus.

Linkėtina mielai Sofijai gero poilsio ir pasikaitinti prieš karštą Kalifornijos saulutę.

J. Urmonienė

Geriau žinoti ir kankintis, negu tamsybėje gyventi ir džiaugtis.

V. Volteras

LIŪDNOS

Albert Laurence

MIRTIES METINĖS

[SAN JOSE, CAL.]

Liūdnei ir širdį veriančiai praslinko metai laiko, kai 1982 metais, gruodžio 20 dieną negailestinga mirtis užgesino mūsų mylimo vyro, tėvo, dėduko, žento, švogerio ir kilnios idėjos drg. Alberto Laurence-Lauchinskis kilniosios širdies plakimą. Jo šviesus gyvenimas yra aukštai vertinamas.

Mes jo artimieji: žmona Frances, sūnus Albert Jr., anūkas Todd, anūkė Pamela, uošvė Antanina Staškus, švogerkė Eleanor Claras ir jos šeima liūdime jo netekę ir aukštai gerbiame jo kilnų atminimą ir laikysime savo mintyse bei širdyse iki jos plaks.

Liūdinti žmona FRANCES LAURENCE, sūnus BERT ir anūkai bei kiti giminės

LIŪDNOS MIRTIES METINĖS

[SUN CITY, ARIZONA]

Bruno Gates [Gudaitis]

Gruodžio 28 d. sukako 3 metai, kai negailestinga mirtis iš gyvųjų tarpo išplėšė mano mylimą sūnų, Tommy tėvą, Estelle vyrą. Velionis buvo pačiame gyvenimo gražume, vos sulaukęs 66 m. a. Baigęs aukštąjį mokslą ir daug prisidėjo prie švietimo priaugančios kartos. Buvo gabus mokytojas visų gerbiamas ir mylimas. Jo gaili, kas tik jį pažino, aukštai vertino jo darbus.

Niekas nesupras, kokį skausmą pergyvenau, netekusi sūnaus, kai tikėjaisi sulaukusi gilios senatvės turėsiu kas mane atjaus, prie savo jaunos krūtinės priglaus ir paguos. Bet per ankstyva mirtis išplėšė jį, palikdama mano širdyje neužgydomą žaizdą. Kur einu, vis mintyse matau mylimą sūnų... Nežinau, kaip ir kur susiraminti. Žinodama, kad jis buvo pažangios minties ir mėgo pažangią spaudą, tai trokštu, kad toji spauda ilgai gyvuotų. Ir širdį tarsi aštriais kalavijais varstomą raminiu. Jo kilniam atminimui įteikiu laikraščiai "Vilnis" šimtą dolerių.

Jo atminimas pasiliks gyvas mano širdyje iki jį plaks.

Liūdinti motina JOSEPHINE SISEVIČIENĖ patėvis KAZIMIERAS SISEVIČIUS sūnus TOMMY GATES žmona ESTELLE GATES